

*'God wijst mij een weg
als ik zelf geen uitkomst
zie, langs wegen die
geen mens bedenkt
maakt Hij mij zijn wil
bekend.'*

Lieve familie en vrienden,

Hoe nu verder?

Het was begin mei toen deze vraag ons dagelijks bezighield. De noodtoestand werd opgeheven en ging over in een 'toestand van alertheid'. Langzaam werd de strenge lockdown opgeheven en de maatregelen leken zich te versoepelen. Wat dit concreet betekende voor ons werk werd echter niet duidelijk. En naast wat er eventueel wel zou mogen, rees de vraag hoe de mensen met wie we werken reageerden op deze verandering. Zouden er nog wel mensen naar de kerk komen? Laten ouders hun kinderen nog naar de kinderprogramma's komen? Durven mensen uit de kantine nog wel over straat om hun eten op te komen halen?

Kortom, veel vragen rondom het thema Hoe nu verder? 'Normaal' gesproken zouden we volop bezig zijn met het voorbereiden van de kinderkampen en om andere zomer evangelisatie-activiteiten in de wijken te organiseren. De tieners zouden zich verheugen op hun kamp. Al in maart stond er een doopdienst gepland, enzovoorts. Het bleek het begin van een boeiende zomer te worden waarin we stapsgewijs antwoorden vonden op de grote vraag: Hoe nu verder? Het werd een reis vol met nieuwe wegen en verrassingen. Lees er meer over in deze nieuwsbrief.

Van online kerk naar openlucht

Wat een feest was het om half mei voor de eerste keer weer samen te komen in de openlucht. En tijdens al deze maanden van diensten in de openlucht hebben we het steeds droog gehouden. Een wonder! Het

lukte goed om de maatregelen te implementeren als gemeente en de diensten zo veilig mogelijk in te richten. Ook de zondagsschool hebben we buiten gehouden. Na een korte centrale les, praten en bidden we na in kleine groepen. Na een aantal maanden onderwijs over de Heilige Geest, hebben we thema's gepakt als beïnvloeding, massa-media, gezin, de woorden die je gebruikt worden. We zien steeds meer openheid en vertrouwen bij de kinderen, waardoor we meer en meer de diepte in kunnen. Er is zo'n goede sfeer! Ook bij de volwassenen zien we een verandering ontstaan. Onderlinge relaties worden gebouwd en de gemeente wordt gedragen door meerdere mensen. We zien uit naar de doopdienst in september waarbij drie vrouwen getuigen van hun (radicale) bekering middenin de crisis!

Van grootschalig naar kleinschalig kinderwerk

Al snel werd duidelijk dat er dit jaar geen kinderkampen gehouden konden worden. Een grote teleurstelling voor veel kinderen. Hoe nu verder? We hebben veel gebeden en God gaf fantastische strategieën. We besloten om door de zomer heen kinderprogramma's te houden op verschillende locaties, in kleinere groepen. Zoals een meidengroep met vijf meiden van 13 en 14 jaar, mede geleid door Andra, een vijftienjarige tiener die een fantastisch voorbeeld voor ze is. Of een groep van zo'n tien kinderen in een naburig dorp, in de tuin van de vrouwen die het afgelopen jaar tot geloof gekomen zijn. Ook hier hadden we Nikita, een zestienjarige tiener een belangrijke taak gegeven, terwijl Marieke

Nikita geeft les

European Christian Mission
september 2020

nieuwsbrief

JEROEN & MARIËKE IN ROEMENIË

Roemenië verlangt verlichting

Het coronavirus bedekt Roemenië in duisternis.
Meer dan ooit is er het verlangen om verlichting.
Juist nu is de tijd dat we mogen opstaan en
schitteren om zo het verschil te maken.

ondersteunend naast haar stond. Beide groepen zijn vooral op discipelschap gericht. Daarnaast hebben we ook meerdere meer evangeliserende programma's gehouden voor de kinderen van de kantine, in een zigeunervijk en in een park naast een flat waar we veel kinderen kennen. Met de kinderen van de zondagschool zijn we meerdere keren een dagje op stap geweest naar verschillende gemeenteleden die dicht in de buurt van riviertjes en bossen wonen. Bosspellen, zwemmen, BBQ'en in combinatie met getuigenissen van de tieners, momenten van aanbidding en korte lessen maakte het een groot feest voor de kinderen, tieners en betrokken gemeenteleden! We zagen hoe vriendschappen groeiden en de gemeente gebouwd werd. De tieners die deze activiteiten mee leidden, konden nog verder groeien in leiderschap. Zoiets moois hadden we niet kunnen bedenken!

Van Marina naar Florentina

Na een proces van anderhalf jaar hebben we de stukken voor de licentie (voorwaarde om legaal te mogen functioneren als kantine) ingediend. Na goedkeuring van de stukken zou er een controle vanuit de overheid zijn in de kantine zelf. Deze controle zou plaatsvinden net op het moment dat onze sociaal werkster Marina met zwangerschapsverlof ging. Geen sociaal werkster betekent geen licentie en dat zou betekenen dat we op termijn de kantine zouden moeten sluiten. Hoe nu verder? Op een dag kregen we post van de overheid met daarin het bericht dat ze ons zonder controle ter plaatse -dit vanwege de coronacrisis- een voorlopige licentie geven die een jaar geldig is. Een groot wonder! Niet snel daarna kwam er uit onverwachte hoek een nieuwe sociaal werkster naar ons toe: Florentina.

Gezin

De kinderen zijn al maanden thuis. De scholen zijn hier in Roemenië nog niet open geweest. De kinderen gaan er goed mee om, hoewel ze hun vriendjes op school wel missen. Voor Marieke was het intensief om een groot deel van de dag bezig te zijn met het begeleiden van de kids en hun huiswerk. Toch hebben we ook genoten van meer tijd samen als gezin. Grote verrassing was dat we deze zomer toch op verlof naar Nederland konden komen. We hebben genoten van alle ontmoetingen, wandelingen en fietstochten. We voelen ons bevoorrecht met zoveel lieve mensen om ons heen. Half september begint de school weer. Hoe nu verder? De eerste berichten zijn dat ze weer naar school kunnen op wisselende tijden. Hier zijn we heel blij mee, hoewel we er niet zeker van zijn. Het online lesgeven heeft

ook grote invloed op het werk. Er zal minder tijd zijn voor vrouwenochten, bezoekerwerk, voorbereiden van kinderwerk. Ook hierin zijn we vernieuwd naar nieuwe wegen, maar we zien de toekomst hoopvol tegemoet.

Tot slot

Een refrein uit een bekend lied zegt:

“God wijst mij een weg als ik zelf geen uitkomst zie, langs wegen die geen mens bedenkt maakt Hij mij zijn wil bekend.”

Hoe nu verder? Hebben we nu alle antwoorden gekregen op deze vraag?

Vooruitkijkend naar de komende herfstperiode zullen we onszelf deze vraag nog wel vaker stellen. Maar, terugkijkend op de afgelopen maanden, hebben we het vertrouwen dat God ons ook de komende periode nieuwe wegen zal geven om het werk voort te kunnen zetten.

We zijn dankbaar.

*Jeroen, Marieke,
Stan, Micha,
Elianne & Timon*

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons. Fam. Baks is financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmderland.nl/geven of op: NL021NGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "fam. Baks" | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland - 0570-637537 ecmderland@ecmi.org www.ecmderland.nl

fam.Baks - Skype: Jmbaks
jmbaks@live.nl

Thuisfront: Ed & Petra Veldhuizen
van Zanten: ed.van.zanten@hetnet.nl
tel: 072 561 7380

ANBI

ecm
Europe's Last Frontier

Ivm gevoelige informatie verzoeken wij u niets uit deze publicatie te verspreiden zonder onze toestemming | U krijgt deze mailing omdat u heeft aangegeven deze publicatie te willen ontvangen. Afmelden of uw voorkeuren aanpassen kan te allen tijde. ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy in overeenstemming met de nieuwe Europese regelgeving: www.ecmderland.nl/privacy-statement